DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA

CALEA DE MODERNIZARE A FOTBALULUI NOSTRU ȘI RANDAMENTUL IMEDIAT

Aflîndu-se în mod evident sub nivelul actual al progresului înregistrat în acest sport pe scară internațională, fotbalul nostru este lipsit de amprenta modernă. Unele jocuri realizate de echipa națională și formații de club la treapta medie internațională și, implicit, unele rezultate corespunzătoare, n-au reușit, totuși, să lărgească orizontul fotbalului nostru, să-i înlăture incapacitatea de a concepe și a se exprima în accepția cea mai modernă.

Nereușita s-a datorat rămînerii în urmă în privința tehnicii individuale (exceptînd cîțiva jucători foarte dotați), gîndirii individuale și colective limitate, plafonării corpului tehnic, organizării neconforme a fotbalului în cadrul cluburilor și asociațiilor sportive, **în general din cauza indiferenței față de culturalizare în acest domeniu.** Iată de ce, de multe ori, jucătorii au simțit, spectatorii și-au spus și ziariștii au scris că fotbaliștii străini reputați văzuți pe terenurile noastre sau pe micul ecran, „lovesc parcă altfel mingea", „desfășoară și gîndesc altfel jocul", „au o ușurință uimitoare în tot ce fac".

Am exagera dacă am nega că jucătorii noștri au făcut în anii anteriori oarecari progrese. Dar, **în timp ce, de pildă, și-au însușit unele procedee moderne care permit o transmisie mai rapidă a mingii, gîndirea și plasamentul lor în teren au rămas, în general, la nivelul vechilor procedee, de pildă, al loviri mingii cu „laiul". Din această neconcordanță au rezultat dificultățile de înțelegere și de aplicare a metodelor moderne de joc care solicită în primul rînd orientări rapide și rezolvări instantanee în orice ocazie.**

Încercări au fost făcute și în această direcție. Jocul colectiv, constructiv și ofensiv a devenit în ultimii ani o deviză și totuși el n-a fost consolidat și n-a dat roade tot din cauza înțelegerii înguste, mecanice și rutinizării majorității antrenorilor și jucătorilor.

Dificultăți de acomodare cu noua orientare de joc

După eșecul de la Zürich, care ne-a dat de gîndit tuturora mai profund decît înainte, au fost preconizate o serie de prefaceri în fotbalul nostru, iar antrenorii s-au arătat mai dispuși la înnoiri și au devenit mai temerari în acțiuni; în mai puține cuvinte, s-a resimțit nevoia unei căi precise de modernizare.

Echipele divizionare au fost mai puțin receptive la această ardentă necesitate de modernizare, însă, în cadrul pregătirilor echipelor reprezentative, se simte un suflu nou de concepție de joc al cărui promotor este selecționerul unic C. Teașcă.

Într-un interviu ce ne-a fost acordat de acesta acum două săptămîni, responsabilul echipei naționale ne-a prezentat concepția sa de joc sub forma unui ansamblu coordonat de principii, de dispozitive și de manevre care reprezintă, în gradul cel mai înalt, atributele jocului constructiv efectuat colectiv, ofensiv.

Considerînd că nici o echipă românească de primă categorie nu ar putea acționa în prezent după principiile sale, selecționerul unic a ajuns la convingerea că numai 16—20 jucători cu însușiri adecvate, recoltați de la diferite echipe, ar putea ca după doi ani de pregătire, să desfășoare în echipa noastră națională un joc de structura aceluia practicat acum de reprezentative de țări ca Brazilia, Ungaria, Belgia, Anglia.

Antrenorul C. Teașcă este un promotor entuziast al noului în fotbal, încercările sale în această direcție sînt binecunoscute. Imediat după ce a fost numit selecționer unic al echipei naționale, el a început să-și pună în practică ideile care corespund cu etapa de dezvoltare a fotbalului mondial, cu un puternic accent pe elementele tinere talentate, socotite capabile să asimileze bine și repede o nouă orientare. Din capul locului, a trecut la verificarea acelor fotbaliști cu care ar putea alcătui, după părerea sa, un lot reprezentativ capabil să producă mai tîrziu o echipă națională solidă din toate punctele de vedere.

Recent au fost făcute două verificări în fața unor adversari al căror potențial a permis experimente încheiate și cu rezultate favorabile: 1—0 cu echipa Berlinului occidental și 3—1 cu selecționata cluburilor din Izrael.

Nici una din cele două formații aliniate n-a avut pretenția unei veritabile echipe naționale române, însă după ambele întîlniri, și mai cu seamă după cea de a doua, de la București, **se impun unele discuții privitoare la concordanța dintre calea justă de modernizare a fotbalului românesc și necesitatea unui randament satisfăcător în jocul echipei naționale cu care să se obțină și cele mai bune rezultate posibile în funcție de apropierea sau distanța față de valoarea adversarilor.**

Primele încercări efectuate, și în special meciul cu selecționata cluburilor din Izrael, au arăta cît de dificil este procesul de transformare a concepției de joc, din cauză că jucătorii au alte deprinderi formate în anii de creștere și de joc în echipele lor de club. În puținele zile avute la dispoziție, selecționerul unic a reușit întrucîtva să imprime jucătorilor din gîndirea sa tactică. Aceștia s-au străduit să aplice caracteristicile noii concepții, dar obișnuința jocului lor de fiecare zi le-a stat în cale. Din ciocnirea celor două tendințe de joc, aceea nouă și aceea veche, a rezultat o comportare sub nivelul posibilităților reale ale echipei prezentate în meciul cu Izraelul. Aceasta a fost și cauza pentru care aproape 70 de minute replica selecționatei noastre a fost inferioară ca joc, dar superioară ca potențial fizic, de pe urma căruia selecționata română a beneficiat de un finiș puternic ce i-a adus și victoria.

Concepție modernă intregului nostru fotbal

Lipsa de orientare precisă a selecționatei divizionare în această întîlnire a confirmat principiul bine stabilit că o selecționată divizionară sau o echipă națională de orice grad nu poate fi decît oglinda echipelor și jocului din campionat, cu jucători care se străduiesc ca în reprezentativă să execute la cel mai bun nivel partitura pe care o exersează și după care joacă în mod obișnuit la club.

PRIN URMARE SELECȚIA ȘI PREGĂTIREA TREBUIE SĂ FIE ACORDATE CU REALITATEA DIN CLUBURI CHIAR ȘI ÎN PRIVINȚA CONCEPȚIEI DE JOC ÎN CARE SÎNT DEPRINȘI SĂ ACȚIONEZE MAI SLAB SAU MAI BINE, JUCĂTORI APȚI ACTUALMENTE DE SELECȚIONARE. OR, ECHIPELE DE CLUB TREBUIE SĂ ÎNȚELEAGĂ NECESITATEA SCHIMBĂRII CONCEPȚIEI LOR DE JOC ÎN SENSUL CEL MAI MODERN.

În mod indiscutabil, jocul echipelor noastre divizionare este sub treapta atinsă în prezent de cluburile din țările cu fotbal dezvoltat. Toate federațiile din lume depun eforturi ca fotbalul lor să se modernizeze. Exemplul cel mai recent ni l-a oferit chiar echipa Izraelului a cărei evoluție a fost sub semnul unei asemenea înnoiri, cu o concepție bine conturată, o formație cu personalitate, sub bagheta antrenorului iugoslav Cirici. Acest exemplu ne arată neîndoios că **singurul drum posibil este acela al școlii moderne de fotbal.**

IATĂ DE CE ADOPTAREA UNEI CONCEPȚII MODERNE DE JOC ESTE O PROBLEMĂ NU NUMAI A ECHIPELOR REPREZENTATIVE CI ȘI A ÎNTREGULUI NOSTRU FOTBAL. De aceea ni se pare că a începe modernizarea fotbalului DE SUS ÎN JOS înseamnă a face o muncă de laborator fără efecte la echipele din competiție și cu puține șanse de reușită la echipa națională.

ACEASTA AR ÎNSEMNA SĂ SE REPETE PE ALT PLAN GREȘEALA CRITICATĂ ÎN TRECUT DE PREOCUPARE APROAPE EXCLUSIVĂ PENTRU „VÎRFURI", DE A TRATA FOTBALUL CA PE O PIRAMIDĂ CU VÎRFUL ÎN JOS.

Dacă un număr important de antrenori și de echipe nu vor păși pe calea reală de adoptare a unei concepții cu adevărat moderne, atunci **echipa națională se va găsi izolată în tendința ei, deoarece componenții săi ar trebui să joace într-un fel la lotul reprezentativ și în alt mod la club.**

Cu o comparație puțin forțată, am putea imagina ceea ce s-ar întîmpla în fotbalul nostru în cazul în care nu va fi realizată o concordanță între concepția de joc și pregătirea de la cluburi și de la echipa națională. Să presupunem că printr-o hotărîre a serviciului circulației din Capitală, cu începere de mîine dimineață, de la Universitate și pînă la Piața Victoriei circulația vehiculelor se va face pe stînga, iar în restul orașului circulația va rămîne pe dreapta. E ușor de închipuit ce tulburări ar produce o asemenea situație. Păstrînd proporțiile, comparația este valabilă și pentru ceea ce s-ar putea întîmpla în fotbal dacă nu se va produce o armonizare între cele două direcții de acțiune reprezentate una de cluburi în general, a doua de loturile reprezentative în special. **Susținînd modernizarea fotbalului nostru nu înseamnă că dorim să-l tipizăm. În cadrul principiilor de joc evoluate, fiecare antrenor va imprima particularitățile sale față de procedeele altor antrenori și echipe. Iar selecționerul unic va lua din acest aluat bine frămîntat tot ceea ce este mai apt pentru o reprezentare internațională cît mai valoroasă.**

Înțelegere și pentru interesele cluburilor

În dorința de a realiza într-un timp cît mai scurt o restructurare a evoluției echipei naționale, selecționerul unic a cerut federației să conducă direct toate echipele naționale (A, B și tineret) și să aibă la dispoziție selecționabilii în primele trei zile ale fiecărei săptămîni. Această solicitare ar putea fi o soluție pentru o pregătire permanentă a lotului reprezentativ în ideea că echipa națională ar deveni un fel de club în fotbalul nostru, dar un astfel de procedeu nu afectează oare puternic programul de pregătire al echipelor divizionare? **Nu vor trece astfel jucătorii alternativ dintr-o mînă într-alta, dintr-o instruire în alta, de la o exigență la alta, tracasați de la o duminică la alta fără răgaz?** Poate că pentru prima etapă a activității sale, în fața unui program de debut care ne pune la 7 octombrie față în față cu echipa Ungariei orice fel de măsuri cerute de selecționerul unic pot fi acceptabile, însă **definitivarea planului de perspectivă pentru pregătirea loturilor reprezentative nu va putea fi făcută fără a ține seama de interesele cluburilor și jucătorilor și de opinia Colegiului central de antrenori.** Antrenorul C. Teașcă și-a programat prima sa întîlnire cu colegii de la cluburi după sfîrșitul campionatului, o dată foarte tardivă dacă avem în vedere **necesitatea ca selecționerul unic să treacă prin filtrul său părerile acelora care se ocupă de fotbaliștii fruntași și apoi el să hotărască avînd în față o claviatură de opinii diverse.**

Probleme de felul acesta, și mai sînt și altele, devin de mare actualitate acum în preajma întîlnirii de la 7 octombrie dintre echipele Budapestei și Bucureștiului care se va disputa la Budapesta unde va fi de fapt o confruntare între fotbalul maghiar și românesc la nivelul cel mai înalt.

Soluții cît mai realiste în pregătirea meciului cu Budapesta

În cadrul unei recente analize a meciului susținut la București de selecționata divizionară cu echipa Izraelului a fost discutată pe scurt și viitoarea partidă internațională de la Budapesta.

Cine și cum va juca acest meci?

Antrenorul C. Teașcă a prezentat o formulă de echipă diferențiată de selecționata care a întîlnit echipa Izraelului: **Haidu — Sătmăreanu, Nunweiller III, Barbu, Mocanu — Negrea, ???????,** **Lucescu, Șoo, Iancu, Sorin Avram.** Această echipă probabilă, completată cu un mijlocaș stînga, ar urma să mențină caracteristicile orientării de joc în spiritul căreia s-a lucrat pînă în prezent.

Directorul tehnic al F.R.F., Angelo Niculescu, a atras atenția că ideea pozitivă de joc ofensiv nu trebuie să ducă la neglijarea apărării. Considerînd că în întîlnirea anterioară cu echipa Izraelului trecerea selecționatei noastre din atac în apărare s-a făcut greoi, și astfel adversarii au avut posibilitatea să atace cu supranumerar de jucători, Angelo Niculescu a exprimat părerea că trebuie ținut seama de valoarea adversarilor de la 7 octombrie, de faptul că echipa noastră va juca în deplasare și, ca atare, va fi necesar să se alcătuiască o formație cu jucători experimentați, cu o apărare puternică în care Nunweiller III să joace la fel ca în echipa sa, „libero", fundaș de siguranță, într-o formație care ar putea arăta astfel: **Răducanu (Haidu) — Nunweiller III — Sătmăreanu, Barbu, D. Nicolaie, Hălmăgeanu — Dobrin, Libardi (Negrea) — Lucescu, Iancu, Sorin Avram (Cuperman).**

Desigur că de la apărarea în linie, uneori cu joc la ofsaid, practicată de anterioara noastră selecționată divizionară, conform orientării de joc imprimate, și pînă la apărarea cu „libero" este o diferență importantă de concepție. Selecționerul unic are de ales pentru viitorul meci, care nu se compară ca dificultate pentru noi și avantaj pentru gazde cu nici unul din celelalte meciuri amicale interțări din această toamnă, o soluție care să garanteze un rezultat cît mai onorabil la Budapesta. Conform cu atribuțiile sale și încrederea ce i s-a acordat el va trebui să hotărască singur, va fi însă nimerit să aibă în vedere că în mod special pentru această întîlnire nu va trebui să aplice, oricum, și în orice împrejurare concepția sa pe care o imprimă lotului reprezentativ de foarte puțin timp; ci să țină seama deocamdată și de realitatea jocului din cluburile noastre, mai ales dacă **e vorba de slăbiciuni în apărare. La echipa de tineret selecționerul unic ar putea experimenta orice fel de idei inovatoare.**

O altă dificultate în constituirea unei echipe solide și mature în stare să reziste solicitărilor echipei Budapestei este și forma necorespunzătoare a unor jucători cu o valoare internațională recunoscută.

Ce se întîmplă cu acești jucători, puțini la număr?

Poate că selecționerul unic în mod intenționat i-a omis de la primele convocări (e vorba de Dobrin, Pircălab, Dumitriu II, C. Dan, de pildă) în scopul de a-i ambiționa să se pregătească mai bine; poate că el a considerat că nu are nevoie de ei. **În orice caz sabia are două tăișuri, căci prima ipoteză ar putea produce un efect invers asupra foștilor internaționali care, văzîndu-se desconsiderați, nu ar mai acorda în general interes pregătirii, mulțumindu-se cu o comportare mediocră la cluburi, unde sînt, în orice caz, aproape de neînlocuit.** Dintre toți aceștia enumerați mai sus, unul, Dobrin, ar trebui să intre în vederile antrenorului C. Teașcă, care a prezentat o formație probabilă din care lipsește un mijlocaș, fără ca să-l vizeze totuși pe Dobrin pentru titularizare. Nu este în intenția noastră să facem o pledoarie pentru Dobrin și nici să-l impunem pe jucătorul piteștean cu orice preț în echipa națională; vrem doar să atragem atenția asupra unor comportări și calități ale lui Dobrin, uitate după tumultul produs de eșecul de la Zürich. Nu ni se pare normal să fie ignorat un jucător care a debutat la 18 ani în echipa națională, apreciat de presa occidentală ca unul din cei mai buni mijlocași din Europa, solicitat de un mare club francez care a oferit pentru el 40 000 de dolari și, dacă mai reprezintă ceva, să adăugăm și faptul că a fost declarat unanim cel mai bun jucător român al anului 1966.

Socotim că dacă un fotbalist are o valoare confirmată, și nu e vorba numai de Dobrin, nu este numai el de vină dacă nu joacă pe măsura valorii lui. Culpabili devin și antrenorii și conducătorii clubului, chiar și federația al cărei interes este ca jucătorii cei mai talentați să-și dea contribuția în echipa națională. De aceea este de datoria tuturor factorilor care răspund de fotbal, și prin urmare și de echipa națională, să stimuleze pe cei mai dotați internaționali, să stea de vorbă cu ei, să-i sprijine sau să-i critice, să-i determine prin orice mijloace să fie de real folos fotbalului românesc. Revista noastră a sprijinit și va sprijini întotdeauna, cu pasiune, tinerii jucători și va urmări firul dezvoltării lor. Nu se pare însă bizar ca încurajarea firească a unui element dotat, **în vîrstă de 21 ani,** cum este cazul lui Angelescu, care și-a găsit acum un loc potrivit în echipa de tineret, să fie făcută în dauna unui „bătrîn" ca Dobrin **care a împlinit luna, trecută, la 27 august, 20 de ani** și pînă la această vîrstă a jucat de 11 ori în prima reprezentativă a țării!

În rezumatul celor scrise mai sus, calea de modernizare a fotbalului nostru pe care trebuie pășit cu hotărîre, are nevoie de idei îndrăznețe, înnoitoare, pornind însă nemijlocit de la realitatea existentă, să nu facă abstracție de ceea ce a fost pozitiv în experiența anterioară, să nu eludeze randamentul exprimat prin factura jocului și cifra de pe tabela de marcaj.

Aurel C. NEAGU